

Arrest

nr. 170 958 van 30 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarse nationaliteit te zijn, op 9 september 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 juli 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 april 2016.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De verwerende partij verschijnt niet ter terechtzitting en is evenmin vertegenwoordigd. Blijkens het rechtsplegingsdossier werd zij nochtans regelmatig opgeroepen voor de terechtzitting. Gelet op artikel 39/59, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt zij derhalve geacht in te stemmen met het beroep. Deze vaststelling heeft evenwel niet tot gevolg dat de Raad het beroep ook automatisch dient in te willigen wanneer toch blijkt dat de vordering onontvankelijk is of de voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld (cf. RvS 8 november 1999, nr. 83.348; RvS 20 maart 2001, nr. 94.124; 21 oktober 2005, nr. 150.057). Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (cf. RvS 8 november 1999, nr. 83.348; RvS 20 maart 2001, nr. 94.124; RvS 21 oktober 2005, nr. 150.057 en RvS 13 mei 2014, nr. 227.364).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in het eerste middel van zijn verzoekschrift aan: *“Schending artikel 74/13 Vreemdelingenwet, Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 (formele motivering van de bestuurshandelingen), Schending zorgvuldigheidsbeginsel, Schending artikel 3 EVRM, Schending van artikel 7 Vreemdelingenwet”*. In het tweede middel van zijn verzoekschrift voert verzoeker aan: *“Schending van de hoorplicht als algemeen beginsel behoorlijk bestuur, Schending van art 41 EU Handvest grondrechten van de Europese Unie (2000/C 364/01)”*.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 19 april 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 27 april 2016 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 2 juni 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter wijst erop dat het administratief dossier werd aangevuld met een politieverlag waaruit blijkt dat op 29 september 2015 een woonstcontrole werd uitgevoerd waarbij de verzoekende partij niet kon worden aangetroffen en waarbij haar huisbaas heeft verklaard dat zij is vertrokken naar Portugal, zodat de vraag zich opdringt of thans nog een belang voorhanden is. De verzoekende partij gedraagt zich in eerste instantie naar de wijsheid voor wat haar belang betreft indien blijkt dat zij het Belgisch grondgebied heeft verlaten, maar vraagt zich af of de informatie waarnaar de voorzitter verwijst voldoende accuraat is, daar deze gebaseerd is op een verklaring van een derde. Om die reden wenst zij in ondergeschikte orde te volharden in haar beroep, waarbij zij erop wijst dat het door haar geschonden geachte artikel 3 van het EVRM primeert op artikel 7 van de wet van 15 december 1980 dat aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt.”*

2.5. Verzoeker voert ter terechtzitting aan dat het door hem geschonden geachte artikel 3 van het EVRM primeert op artikel 7 van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt echter op dat de door verzoeker in zijn verzoekschrift opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM wel degelijk het voorwerp uitmaakt van een bespreking in de beschikking van 19 april 2016. Verzoeker laat echter na dieper in te gaan op deze bespreking, waardoor ze overeind blijft. Door voor het overige te volharden in zijn beroep brengt verzoeker evenmin elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegronde middelen tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA